

Скарбничка

Дитяча газета

Дорогі наші друзі!

Ось і надійшла золота осінь. Пора соковитих яблук та груш, час, коли перед вами школа відчиняє свої двері. Успіхів вам у навчанні! Щирих друзів, натхнення та бадьорості! Нехай Ісус Христос оберігає вас на життєвій дорозі.

*Пусть будет год веселым
И радостным для вас,
Портфель пусть не тяжелым
И дружелюбным класс!*

Ваші друзі з видавництва.

Гвинтик 3

Пригоди шукачів 4

Рецепт від страху 6

Осіння пригода 7

Веселый English 9

Бабье лето 10

Вірний Френк 11

Умілі руки 12

1 сентября

Осень в окошко стучится,
Школьников в школу зовет,
Нужно с Христом подружиться,
С Ним будет радостный год.

Господа слушаться нужно,
В школе и дома — везде!
С братом, сестренкой жить дружно
И помогать всем в беде.

Троянди, айстри та жоржини
В руках веселих школярів,
Про школу пісня знову лине,
У небі стяг замайорів
Наш український — жовто-синій.
Це — Перше вересня прийшло!
У школі знову свято нині,
Зібралось майже все село.
Ми підросли та загоріли,
Неначе у печі пиріг.
Тепер дай, Боже, всім нам сили
На цей новий навчальний рік!

В школе учат вас читать,
И писать, и считать,
Только главное, друзья,
Иисуса почитать!

Интересный журнал

Дети маяка

Малюки тварин

Интересный журнал

Даша и Катя шли вместе домой. Катя сегодня впервые пришла в их класс, и Тамара Борисовна посадила девочку за парту вместе с Дашей. Девочки познакомились. Катя оказалась очень приветливой и дружелюбной. Их семья два дня назад только переехала в этот город из другого города. И, как оказалось, новые подружки живут в одном многоквартирном доме. Поэтому домой они отправились вместе.

Когда девочки подошли к дому, Катя никак не могла найти ключи от квартиры в своем рюкзаке. Пошел дождь, и Даша предложила новой подружке зайти к ней домой, чтобы хорошенько поискать ключи. Катя согласилась. Катя выложила все содержимое рюкзака на диван, но ключей так и не оказалось. Однако тут зазвонил Катин мобильник. Это Катина мама сообщила дочке, что та забыла свои ключи дома. Маме срочно нужно было ехать на вокзал, чтобы забрать какую-то передачу из их прежнего города, и она беспокоилась, почему Кати до сих пор нет дома. А девочка думала, что мама уже уехала, и даже не догадалась позвонить ей.

— Даша, я мигом сбегу за ключами, а потом уже все сложу в рюкзак и заберу вещи, чтобы маму не задер-

живать, хорошо? — спросила Катя. Конечно, Даша с ней согласилась. И девочка побежала за ключами.

Тем временем Даша заметила среди Катиних учебников какой-то интересный журнал. «Зернышко». Детский христианский журнал, — прочитала Даша на обложке. Ей было очень интересно — ведь о таком журнале девочка даже не слышала. Она начала его перелистывать. Журнал был очень красочный, на глянцевой бумаге. «Чудеса не только в сказке. Золотые ладошки. Опасный гриб, — читала Даша заголовки на страницах журнала, — Клуб почемучек. Отгадай-ка». Она начала перелистывать страницы журнала. За таким занятием ее и застала возвратившаяся подружка.

— Катя, ты — христианка? — спросила Даша.

— Да. Я тебе не успела еще об этом сказать. А что, тебе понравился мой журнал?

— Очень! А это правда, что на Землю придет Бог? — в свою очередь спросила Даша.

— Если ты будешь изучать Библию, то сможешь убедиться сама. А хочешь, будем изучать вместе?

Даша сразу же согласилась. Ведь она всегда старалась узнать больше, чем написано в учебниках. Ей хотелось срочно узнать то,

что казалось ей очень важным: действительно ли это правда, что Бог должен прийти на нашу планету. Если это так, тогда людям нужно как-то подготовиться к такому событию!

Девочки договорились встретиться в этот же день, потому что Даша не хотела откладывать такую важную учебу в «долгий ящик».

— Приходи ко мне, как только сделаешь уроки, — сказала она Кате.

— А Библия у тебя есть? — поинтересовалась ее новая подружка.

Даша на мгновение растерялась, но Катя ее успокоила:

— Я дам тебе на время свою, а для себя возьму мамину.

Когда Катя собрала учебники и пошла домой, Даша мысленно сказала себе: «Наверное, не случайно сегодня Тамара Борисовна посадила ко мне за парту эту новенькую. Не случайно перешла в другую школу моя прежняя соседка по парте. Не случайно Катя забыла дома ключи. А что, если Бог и вправду реальный и хочет, чтобы я узнала о Его планах? Значит, Бог не просто существует, но и беспокоится обо мне! Значит, Бог любит меня!»

Залишайся вдома, кицю,
Я до школи вже їду.
Йти зі мною не годиться,
Погуляй-но ти в саду.
Буду вчитися писати,
Йду сьогодні в перший клас.
Ти ж там будеш заважати,
Школа, кицю, не для вас!

Задача

Сколько красных
листочков —?
Сосчитай желтые
листки и вычти
от красных, сколько
осталось листиков?
Запиши пример:

Загадки

Несу я урожай,
Поля вновь засеваю,
Птиц к югу отправляю,
Деревья раздеваю,
Но не касаюсь
Сосен и елочек.
Я — _____

(осень)

Август месяц хлопотливый —
Спеют яблоки и сливы,
Спеют персики и груши.
Только успевай их кушать,
А вот клены во дворе
Опадают в _____

(сентябре)

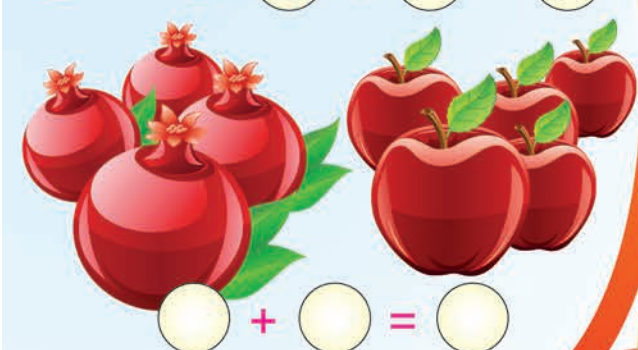
Я вчуся грати на трубі,
Заграю зараз ось тобі...
Пробач, я тільки вчуся!
Та ж не тікай, бабусю!
Не затуляй так вуха,
Хоч трішечки послухай!

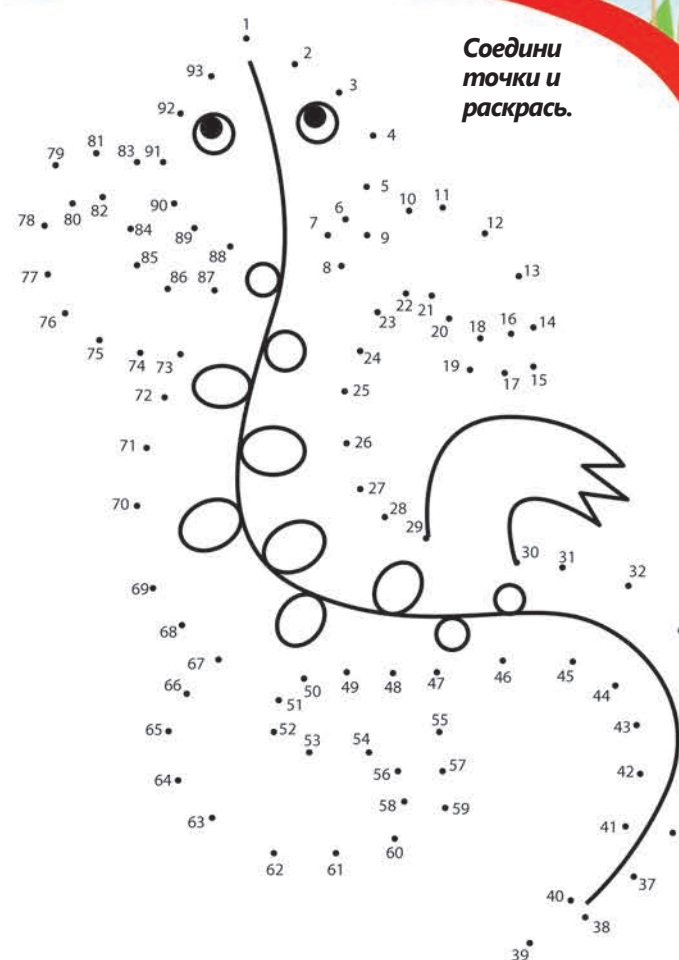
$$3 + 4 = \bigcirc$$

$$6 + \bigcirc = \bigcirc$$

$$\bigcirc + \bigcirc = \bigcirc$$

Гвинтик

(притча)

У корпусі гігантського корабля був Гвинтик, малесенький такий, він разом з іншими гвинтами, такими ж маленькими, тримав два Стальних листи.

Під час подорожі Індійським океаном Гвинтик вирішив, що з нього досить, він більше не бажає жити у темряві й терпіти чорну невдячність (за всі ці роки ніхто не сказав йому «дякую» за те, що він робив). Він роздратовано заявив:

— Вирішено, я йду геть!

— Якщо ти підеш, то підемо й ми! — сказали інші гвинтики.

І дійсно, як тільки маленький Гвинтик почав рухатися у своєму гнізді, інші гвинтики теж почали хитатися. З кожним ударом хвиль вони розхитувалися все більше і більше.

Цвяхи, які утримували обшивку судна, запротестували:

— Тоді і ми будемо змушені залишити свої місця.

— Заради всього святого, зупинися! — кричали Стальні листи Гвинтику. — Нам кінець, якщо ніхто не буде утримувати нас разом!

Намір маленького Гвинтика залишити своє місце за одну мить став відомий по всьому кораблю. Добре спрацьований Корпус, який до цього впевнено кидав виклик хвилям, почав загрозово скрипіти й тремтіти.

Тоді інші деталі корабля — обшивка, шпангоути, осі, гвинти і навіть найменші гвинтики — почали благати Гвинтика відмовитися від свого наміру:

— Якщо кожен із нас образиться й піде, корабель зруйнується і потоне. Тоді вже точно ніхто з нас не побачить Батьківщини.

Маленький Гвинтик, який раніше вважав себе малозначущим, відчув себе вдоволеним. Він несподівано для себе виявив, що відіграє значно важливішу роль, ніж йому здавалося. І повідомив усім, що залишається на своєму місці.

Два друга

Два друга вирушили у подорож через пустелю. По дорозі вони посварилися, та ще й так, що один іншому дав ляпаса. Той, кого вдарили, страждав від болю, але стримав гнів. Не кажучи ні слова, він нагнувся і написав на піску: «Сьогодні мій найкращий друг дав мені ляпаса».

Вони продовжували йти далі разом, прийшли до оазису і вирішили покупатися. Той, хто отримав ляпаса, ледь не втонув. Друг врятував його. Коли він отямився, то надряпав на камені: «Сьогодні мій найкращий друг врятував мені життя!!!»

Друг, бачачи це, запитав:

— Коли я тебе образив, ти написав про це на піску, а тепер пишеш на камені. Чому?

І почув у відповідь:

— Коли хтось нас ображає, ми повинні написати про це на піску, щоб вітри прощення могли стерти образу. Але коли хтось робить нам щось хороше, ми повинні викарбувати це на камені, щоб вітри забуття не змогли стерти пам'ять про це.

Навчись записувати свої образи на піску, а радощі — на камені.

На перемене

Самое любимое время школьников – это перемена! В это время можно побегать, поиграть или же съесть вкусное яблоко. А что еще можно делать во время перемены?

Задание 1

Пройди цифровой лабиринт, двигаясь по единичке.

1	1	2	1	3	1	1	1	1	2	1	1	0	0	4	4
0	1	1	1	3	1	0	2	1	2	1	3	1	1	1	4
0	1	4	4	3	1	1	0	1	1	1	3	1	2	1	4
5	1	1	1	3	0	1	0	0	0	1	1	1	2	1	3
2	2	2	1	0	0	1	5	4	4	1	2	2	2	3	3
2	1	1	1	0	2	1	2	2	1	1	2	1	1	1	2
2	1	3	3	3	1	1	1	2	1	5	5	1	5	1	2
5	1	3	5	1	1	4	1	5	1	1	1	1	0	1	2
5	1	5	1	1	4	4	1	5	0	1	0	0	0	1	2
1	1	5	1	0	0	1	1	1	0	1	3	1	1	1	5
1	2	5	1	0	5	1	2	1	0	1	3	1	5	5	5
1	1	1	1	0	1	1	1	1	4	1	3	1	4	4	0
2	2	1	0	0	1	0	1	4	1	1	3	1	1	1	0
4	4	1	1	1	1	0	1	1	1	2	2	2	2	1	1

Задание 2

Реши примеры.

$3+5=$

$4+6=$

$5+5=$

$2+5=$

$4+4=$

$3+6=$

$10-9=$

$8-4=$

$6-5=$

$10-7=$

$6-3=$

$9-5=$

Задание 3

Во время перемены можно съесть яблоко. А как вам яблоко с лабиринтом?

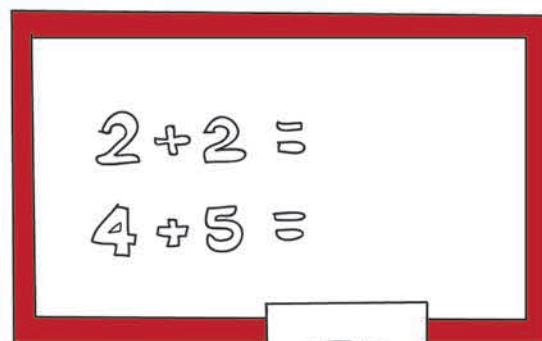
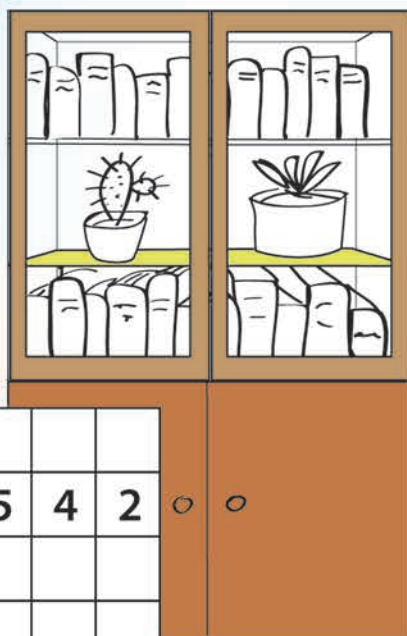
Задание 4

Реши японский кроссворд. Цифры наверху и сбоку показывают, сколько клеточек в колонке или ряду должно быть заштриховано. Какой рисунок у тебя получился?

			1					
		2	1	5	5	5	4	2
2	2							
1	5							
1	5							
	5							
	3							
	1							

Задание 5

Сколько книг на картинке? Посчитай и раскрась.

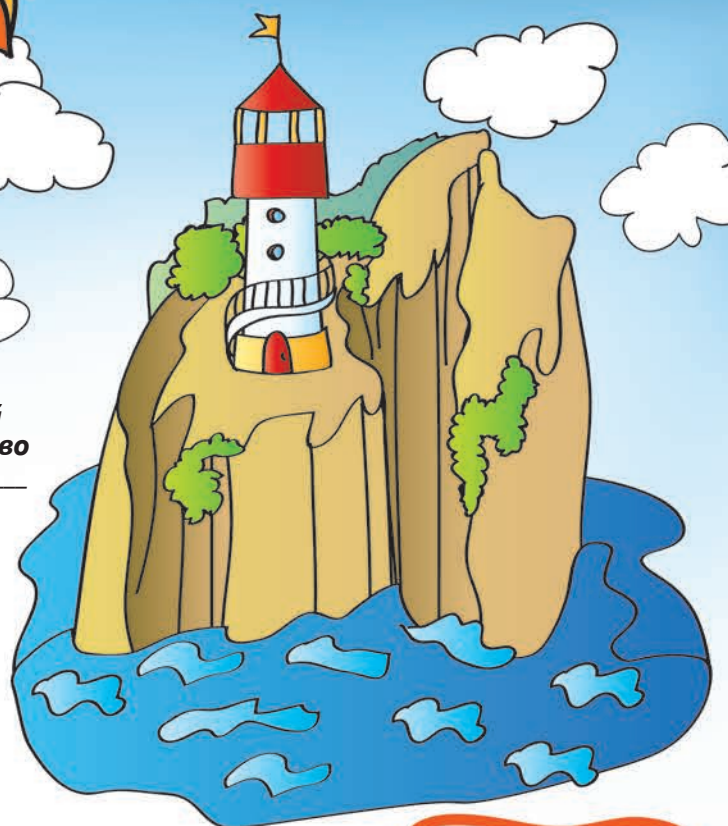

Артур Максвелл

Дети маяка

Сосчитай количество тучек _____

Это случилось много лет тому назад. На далеком скалистом берегу стоял маяк. Каждую ночь его ослепительно-яркий луч света пробивался сквозь крошечную тьму над прибрежными водами.

Медленно скользя, луч маяка то ярко вспыхивал, то тускнел, то снова становился ярче, предупреждая, что внизу притаились скалы. Благодаря этому лучу корабли, ночью проплывавшие мимо, могли безопасно дойти до гавани. Когда капитаны видели свет, они знали, что все хорошо.

Зимой и летом горел свет на маяке. В долгие темные ночи, было ли на море тихо или бушевал шторм, — этот свет никогда не угасал. Чем темнее была ночь, тем ярче светил прожектор, чем сильнее ревели волны, тем нужнее был этот луч, предупреждавший об опасности.

Здесь, на маяке, в одиноком доме жила семья: муж с женой и двое их детей, Пол и Рэне. Жизнь их протекала тихо и была необычной: домом служила высокая, тесная башня, а главной обязанностью было следить за тем, чтобы ночью ни на минуту не погас прожектор.

Однажды в вечерних сумерках отец, как обычно, поднялся по узкой лестнице, чтобы включить прожектор. Но через несколько минут он спустился вниз, вид у него был нездоровый.

«Кажется, я заболел», — сказал он, опускаясь в кресло.

Мама подбежала к нему в сильном волнении. Было ясно, что он серьезно болен. В один момент всех охватила тревога, дети растерянно наблюдали за происходящим.

Спустя некоторое время, когда отец уже лежал в постели, Пол спросил:

«Мама, а как же быть с прожектором?»

«Иди и посмотри, — ответила мама, — я не могу сейчас подняться вверх».

Пол и Рэне тихонько вышли из комнаты и стали подниматься по темной, холодной лестнице.

Наступила ночь. Надвигался шторм, бледная луна скрылась за темными тучами. Внизу огромные волны разбивались о скалы, с шипением разлетались соленые брызги.

Свет горел, но что-то было не так. Море было темное, луч прожектора освещал лишь землю, не достигая воды.

«Рэне! — закричал Пол. — Луч слабый, корабли не смогут увидеть его! Что нам делать?»

«Можешь ли ты запустить машину?» — спросила Рэне.

«Я попробую», — ответил Пол.

Пол много раз видел, как это делал отец, и думал, что у него получится. Но вскоре он понял, что с машиной что-то произошло. Вероятно, какая-то деталь вышла из строя, и он не мог запустить механизм.

«Что же нам делать?» — вскричала Рэне.

«Вот здесь огромное ручное колесо», — сказал Пол.

«Но ты же не сможешь один повернуть его!»

«Давай попробуем вместе, — предложил Пол. — Не забывай, Рэне, мы — дети маяка».

«Я помогу тебе!» — откликнулась Рэне.

Ухватившись за огромное колесо, дети попытались повернуть его. И оно пошло! Как они обрадовались, ведь теперь корабли могли видеть свет!

Час за часом они продолжали крутить колесо. Ни одна ночь прежде не казалась им такой длинной. Руки устали, ладони кровоточили. Минуты казались часами, а часы — долгими днями. Дети измучились и плакали от бессилия. Но вокруг маяка бушевало море и не стихал шторм. Там, внизу, лежал больной отец, мама ухаживала за ним. А дети маяка все крутили, крутили, крутили колесо. Наконец, уже совсем обессиленные, они заметили светлую полосу на востоке — настало утро, и можно закончить работу.

Капитаны в ту ночь видели свет маяка и благодарили Бога за это, но они не знали, что в это время происходило на маяке, и не подозревали о героизме двух маленьких детей, верно исполнивших свой долг.

Лабіринт

Допоможи Павлику пройти лабіринт

Сложи слово _____, найдя пути к каждой букве.

Найди несоответствие реальности на изображении.

Рецепт від страху

Марія Власюк

Той день почався для мене дуже радісно. Ми пішли з мамою на ярмарок, щоб докупити те, що мені потрібне до школи. З новеньким ранцем за спиною я почувався найщасливішою у світі людиною. Я все мріяв, як завтра я вперше піду до школи, познайомлюся із вчителькою і однокласниками...

— Ей, малий! — почулося зі старої груші, біля якої я саме проходив.

Я і не подумав, що це до мене, адже мені було вже сім років, і не зупиняючись, пішов далі. Аж раптом прямо переді мною впав огризок груші. Я підняв голову вгору і побачив над собою беззубу посмішку Яшки.

— Що, малий, до школи зібрався? — ехидно процідив він.

З Яшкою краще не зв'язуватися, якщо не хочеш потрапити в халепу, тому я, не відповівши, хотів уже йти далі.

— Ну тепер все, прощай свобода! — не дивлячись на мене, продовжив Яшка.

— Чому це? — запитав я, зупинившись.

— Як чому? Ти що, не знаєш, що тепер кожного дня потрібно буде вставати майже серед ночі, щоб на урок не запізнитися. Півдня у школі, а півдня уроки вчиш. А гуляти коли? А задають стільки, що й до ночі всього не зробиш. Я це добре знаю, я двічі ходив до першого класу. А вчителька тільки й чекає, щоб ти чогось не вивчив і тобі «двійку» вліпити, а батьки вже за ту двійку...

Яшка похитав головою, відкусив великий шматок грушки і продовжив:

— А хлопці-забіяки тільки й чекають перерви, щоб побитися, а дівчата — подразнитися. Словом, не життя, а мука.

Яшка зробив паузу, щоб відкусити ще один шматок груші. А я тим часом з усіх ніг кинувся доганяти маму.

Наздогнавши її, я вигукнув:

— Не хочу в школу!

— Та що з тобою сталося, ти ж не міг дочекатися завтрашнього дня? — мама не розуміла, чому так змінився мій настрій.

До вечора мій настрій зовсім зіпсувався. Школа тепер здавалася мені найстрашнішим місцем у світі. Я ліг спати. Аж раптом двері тихенько відчинилися. Зайшов тато. Він сів біля мене на ліжку і запитав:

— Чому? Чому ти не хочеш іти до школи?

Тато спокійно дивився мені в очі, і я розумів, що можу розповісти йому все. І тому я розповів йому про Яшку, передавши його слова майже дослівно. Тато уважно вислухав мене, а потім сказав:

— Отже, ти боїшся йти до школи?

Я просто кивнув головою.

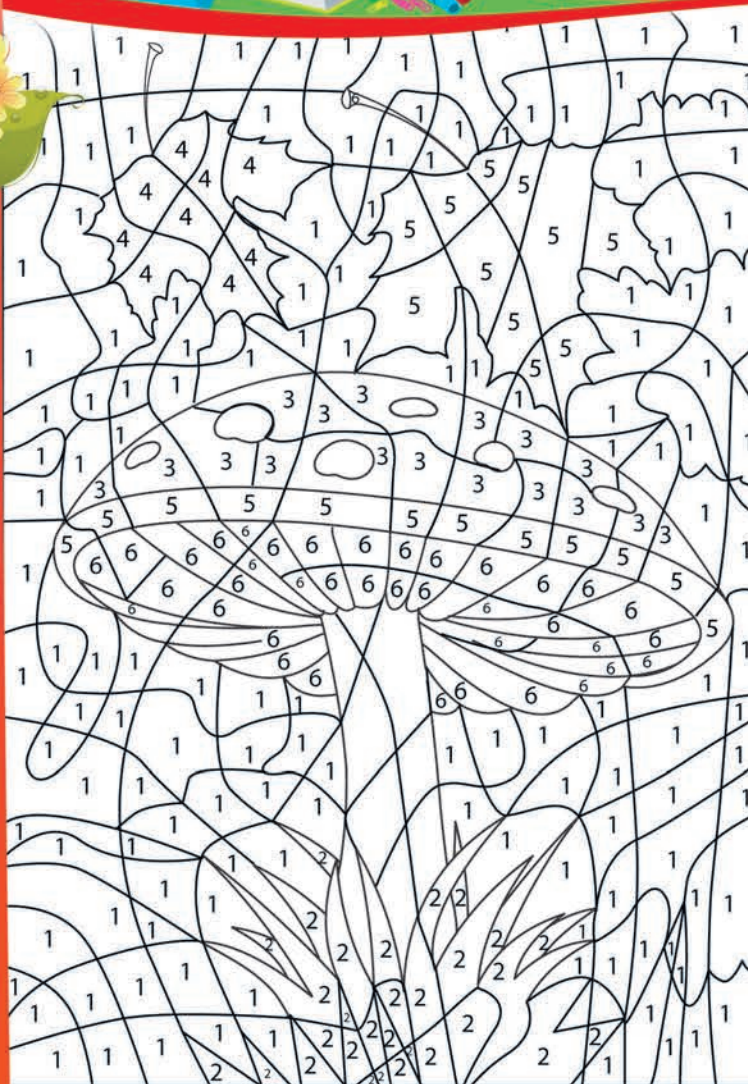
— За одне точно можеш не переживати, — усміхнувся тато, — ми з мамою ніколи не будемо тебе карати за погані оцінки, а про інше я тобі скажу от що: ти ніколи не зможеш перемогти страх, якщо не зустрінешся з тим, чого боїшся. Смілива людина не та, яка не боїться, а та, яка, долаючи свій страх, іде вперед. Коли я ще був маленьким і жив зі своїми батьками, на другому поверсі, ввечері в моє вікно завжди світив вуличний ліхтар. Я до нього звик, так що він не заважав мені спати. Але одного разу я прокинувся від якогось шурхоту. Відкривши очі, я побачив на стіні величезну тінь якогось чудовиська. І воно ворушилося. Я так перелякався, що, здавалося, прилип до ліжка. З великим зусиллям я простягнув руку і ввімкнув настільну лампу. Раптом чудовисько на стіні зникло, а по підвіконню побігла маленька мишка, яка здавалася чудовиськом. А якби я не увімкнув світло, то так і тремтів від страху. А ще помолися, і Бог допоможе тобі не боятися.

Не дивно, що після розмови з татом мій настрій змінився. Помолившись, я спокійно заснув, щоб вранці раненько встати.

Наступного ранку в новенькому костюмі, з ранцем за спиною і з букетом квітів у руках я стояв на шкільній лінійці разом зі своїми однокласниками, серед яких виявилось багато моїх давніх друзів. Яшка обманув, у школі зовсім не так, як він розповідав. Вчителька моя була дуже доброю, завжди усміхалася і хвалила, завдання були не важкими, а уроки дуже цікавими. Я швиденько виконував домашнє завдання і ще було достатньо часу, щоб погуляти і в басейн сходити.

Найди отличия

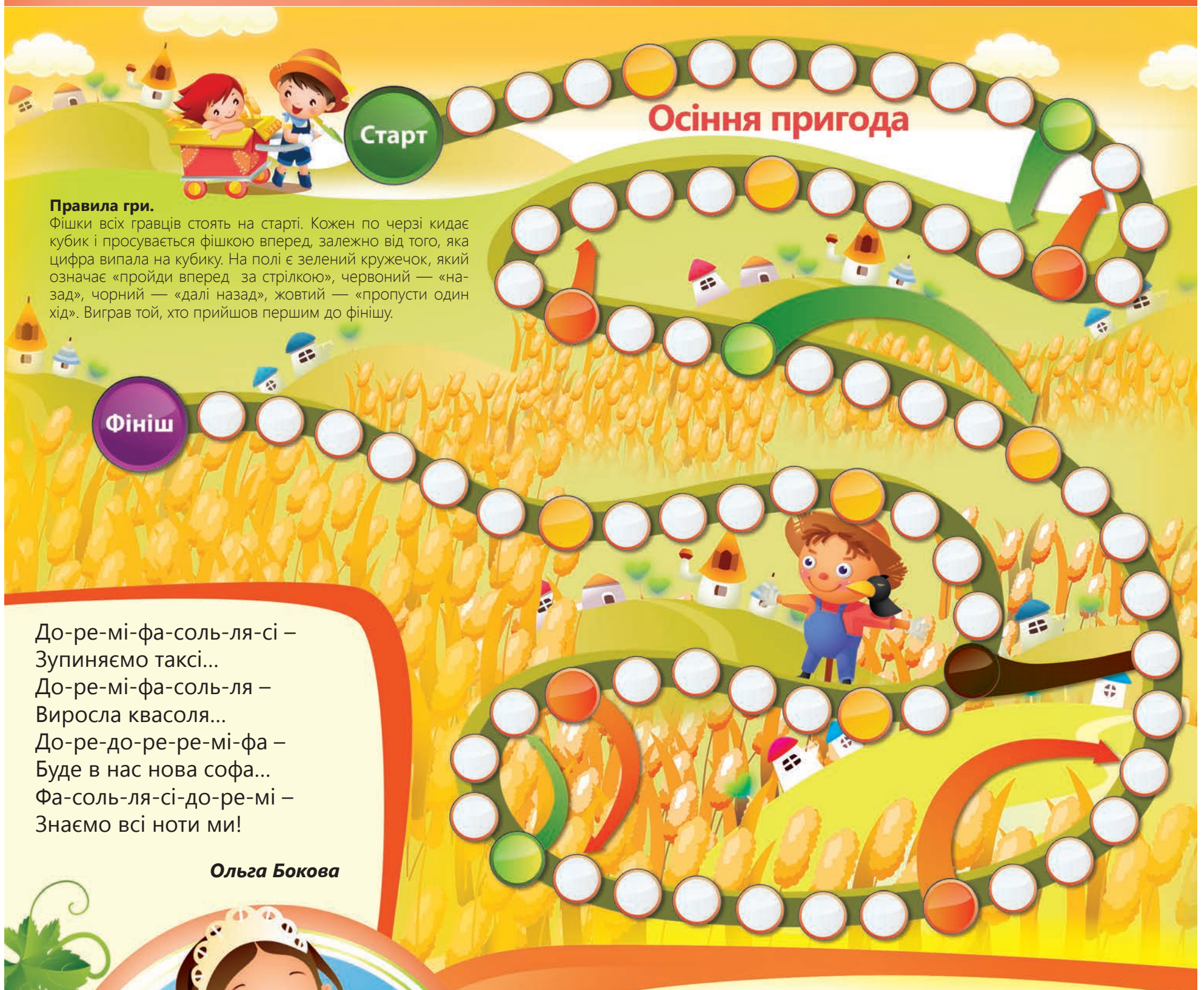
Разрисуй по цифрам

1 — голубой	4 — желтый
2 — зеленый	5 — оранжевый
3 — красный	6 — светло-коричневый

Умозаключение

Найди закономерность и отыщи отличающийся листик.

Правила гри.

Фішки всіх гравців стоять на старті. Кожен по черзі кидає кубик і просувається фішкою вперед, залежно від того, яка цифра випала на кубику. На полі є зелений кружечок, який означає «пройди вперед за стрілкою», червоний — «назад», чорний — «далі назад», жовтий — «пропусти один хід». Виграв той, хто прийшов першим до фінішу.

До-ре-мі-фа-соль-ля-сі –
Зупиняємо таксі...
До-ре-мі-фа-соль-ля –
Виросла квасоля...
До-ре-до-ре-ре-мі-фа –
Буде в нас нова софа...
Фа-соль-ля-сі-до-ре-мі –
Знаємо всі ноти ми!

Ольга Бокова

Овсяный смузи**Ингредиенты:**

- 200 г ананасов в собст. соку
- 125 г нежирного фруктового йогурта
- 50 г обезжиренного творога
- 1/2 стакана молока 0,5% жирн.
- 1/2 ч. ложки ванильного сахара
- 2-3 ст. ложки отрубей
- 2 ст. ложки овсяных хлопьев

Приготовление:

Все ингредиенты измельчить в блендере, разлить напиток по стаканам.

Молочный коктейль с яблоком**Ингредиенты:**

- молоко 300мл
- зеленые яблоки 2-3 шт
- коктейльная вишенка 1 шт

Приготовление:

Нарежьте яблоки ломтиками и положите в блендер, после чего залейте их молоком и тщательно взбейте на самой быстрой скорости в течение 5-8 минут. Теперь коктейль готов, вам остается только охладить его и украсить коктейльной вишенкой!

Фруктовый салат**Ингредиенты:**

- 1-2 банана
- 1-2 яблока
- 3-4 сливы
- 2-3 мандарина
- 2-3 киви
- 3-4 ст. л. орехов (кедровых, грецких, арахиса)
- сахарная пудра (или йогурт)

Приготовление:

Бананы почистить, нарезать кубиками. Киви почистить, нарезать кубиками. Из слив удалить косточки и нарезать их кубиками. Мандарины почистить, разделить на дольки, дольки нарезать кубиками. Яблоко почистить, удалить сердцевину и нарезать кубиками. Все смешать. Предлагаем два варианта заправки для этого салат. Для первого варианта надо добавить сахарную пудру (по вкусу) и аккуратно перемешать. Второй вариант — это заправить салат йогуртом.

Приятного аппетита!

Малюки тварин

Тварини приділяють своєму потомству багато уваги. Вони дбайливо піклуються про них: годують, зігрівають, захищають, вчать своїх малюків, готують їх до самостійного життя.

Імператорський пінгвін зігріває своїх пташенят тілом, тримаючи їх на своїх ногах.

Лоша зебри відразу після народження спинається на ноги й іде слідом за матір'ю. Дорослі самці зебри захищають стадо, відбиваючись копитами і кусаючи хижака.

Великий крохаль іноді перевозить своїх пташенят на спині між крилами. Таким чином він оберігає пташенят до тих пір, поки вони навчаться плавати самостійно.

Коли загрожує небезпека, самці цихлідових риб ховають своїх мальків у рот. Як тільки небезпека минає, вони випускають їх на волю.

Ящірка

Для відлякування нападників австралійська плащеносна ящірка роздуває великий комір зі складок на шиї.

Ящірки належать до лускатих плазунів. У теплих районах ці тварини поширені майже скрізь. Хоч вони здатні швидко й енергійно рухатися, все ж це холоднокровні тварини, і їм необхідно прогріватися, лежачи на сонці.

Більшість ящірок стають темнішими, коли гріються на сонці. Це допомагає їхнім тілам краще поглинати тепло.

Австралійська ящірка-молох має дуже загрозливий вигляд, але насправді вона безпечна для людини. Гострі шипи захищають її від хижаків.

Ядозуб (монстр Гіла) — це ящірка (до 60 см завдовжки), яка живе у північноамериканських пустелях. Яскравий малюнок на шкірі ніби попереджає, що в неї отруйний укус.

Скринька фактів

● Найменша ящірка ге-кон живе на Вірджинських островах — 35 мм завдовжки.

● У деяких ящірок, якщо їх схопити за хвіст, він відпадає і новий відростає через 8 місяців.

Веселый English

Задание 1

Что у тебя в портфеле?

Скажи на английском языке, что ты обычно кладешь в портфель, когда идешь в школу

I have a pencil in my schoolbag
[ай хэв э пэнсил ин май скулбэг] –
у меня в портфеле карандаш.

a pen [э пэн] – ручка

I have _____ in my schoolbag

an exercise book
[эн эксерсайдз бук] –
тетрадь

I have _____

a pencil case
[э пэнсил кейс] – пенал

a textbook [э текстбук] – учебник

I have _____ in my schoolbag

Задание 3

Прочитай предложения

I draw with a pencil
[ай дро вис э пэнсил] –
я рисую карандашом.

I write with a pen
[ай райт вис э пэн] –
я пишу ручкой.

I open my
exercise book
[ай опэн май
эксерсайдз бук] –
я открываю
мою тетрадь.

I close my textbook
[ай клоуз май тэкстбук] –
я закрываю мой учебник.

I put a pen and a pencil in my pencil case
[Ай пут э пэн энд э пэнсил ин май пэнсил кейс] –
я ложу ручку и карандаш в мой пенал.

тетрадь
'тдрнрдж 'эжлрд
ручка, карандаш
:чтээш

Задание 2

Прочитай слова, в которых
перемешались буквы.
Нарисуй в квадратах эти
школьные принадлежности

ecxserie obok

npе

plenci asec

kteextbo

Задание 4

Отгадай загадки

1. You can write with it

Ответ: _____

2. You can draw with it

Ответ: _____

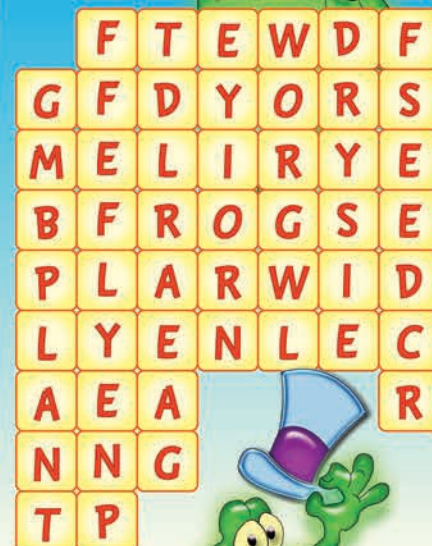
3. You can write
and draw in it

Ответ: _____

FLY
GREEN
DIG
PLANT
FROG
GROW
WET
FLOWER
SEED
DRY

Задание 5

5 Найди все слова
в кроссворде

Бабье лето

На невысоком пригорке, что красуется у входа в рощу, жил паучок Ананий. Его крохотный домик располагался на самой нижней веточке могучего клена среди великих листьев, связанных едва заметными серебряными нитями паутины. И хотя исполинских размеров дерево стояло у самой тропинки, а нижняя из его ветвей была лишь на пару десятков сантиметров выше головы твоего папы, однако никто из взрослых никогда не видел домик Анания. Окружающий мир полон множества чудес, но люди слишком заняты, чтобы их замечать. Паучок же старался быть очень внимательным, потому что все в этом огромном мире казалось ему важным и интересным!

Однажды, раскачиваясь в своем паутинном гамаке, Ананий увидел, как ребята из близлежащей деревни запускали в небо воздушного змея. Сшитый из разноцветных кусочков ткани ромбик, подобно птице, рассекал безграничные просторы. «Ах, как, должно быть, это здорово, когда ты умеешь летать!» — подумал Ананий и тут же представил себе летающего паучка. «Странно, — несколько недоумевая, произнес он, — но ведь змеи не умеют летать! У них не то что крыльев, у них даже ножек нет».

Желание научиться летать было одним из главных в огромном списке желаний, которые Ананий составил в своем блокнотике. Ему частенько снились сны, в которых он видел себя то воробышком, то голубем. Пару раз ему даже приснилось, что он родился не паучком, а орленком, и что его домик располагается не на самой нижней ветке могучего клена, а на непреступной

горе, которая вдалеке соединяет небо и землю. Но всякий раз, когда наступало утро, крылья куда-то исчезали, и Ананий вновь был самым обыкновенным паучком. В такие минуты даже мухи казались ему более счастливыми, однако на смену горечи бескрылой жизни всегда приходили радости нового дня.

Время шло, и вот в рощу незаметно прокралась осень. Это была первая осень в жизни паучка Анания. Слово тысячи ярких фонариков, зажглись на ветвях могучего дерева желтые листья. Это все осень-художница своей волшебной акварелью разукрасила рощу. «Ах! Ах! — то и дело восклицал, подпрыгивая от радости, Ананий, — какая красотища!». Но восторгу паучка не было предела, когда легкий, едва ощутимый ветерок подхватил его домик. Белоснежная паутинка, уцепившись за крылья ветра, сначала взмыла к верхушкам деревьев, а потом в медленном вальсе долго кружила над полем. «Смотрите, смотрите, — окрикнул своих друзей один из деревенских мальчиков, — паучок летит!». И тут же, забросив игру, детвора дружной гурьбой бросилась бежать вслед летающему паучку. А Ананий, от счастья закрыв глаза, вообразил, будто бы это он сам, распростерши во всю длину свои орлиные крылья, парит в заоблачной выси.

Не раз, собравшись в кругу друзей за чашечкой травяного чая, паучок вспоминал о своих приключениях. «И все-таки, — всякий раз добавлял он, оканчивая свой занимательный рассказ, — даже те, у кого нет крыльев, тоже могут летать»!

Загадки

Он идет, а мы бежим,
Он догонит все равно!
В дом укрыться мы спешим,
Будет к нам стучать в окно,
И по крыше тук да тук!
Нет, не впустим, милый друг.

(Дождь)

Круглобока, желтолица,
Может с солнышком сравниться.
А душистая какая,
Мякоть сладкая такая!
Мы поклонники отныне
Королевы поля ...

(Дыня)

Раскрась

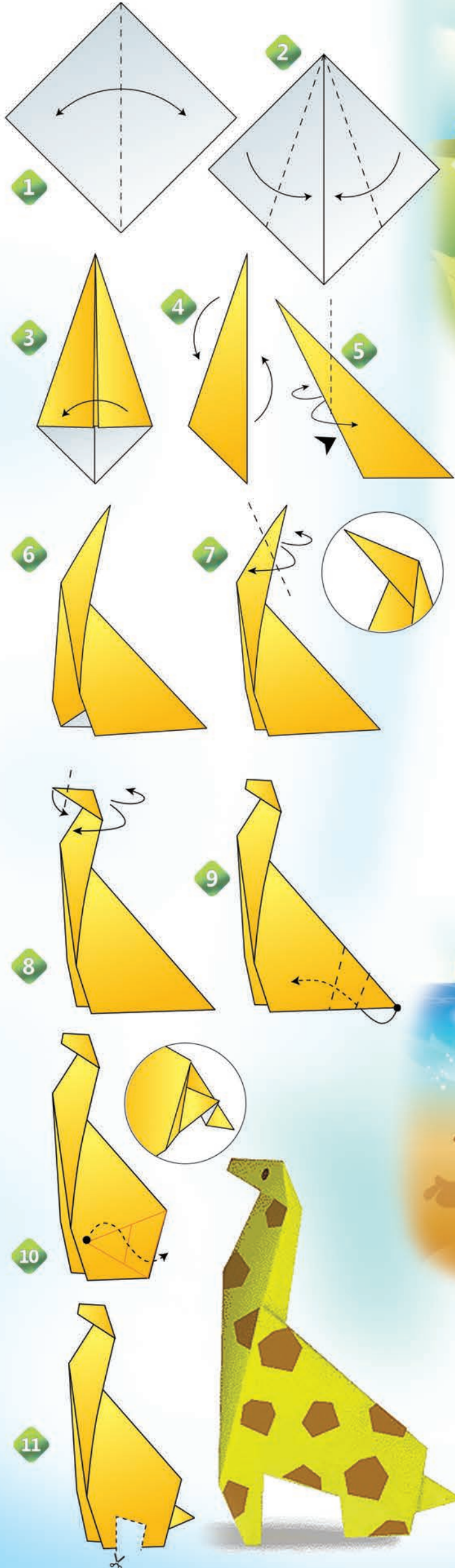
Лабіринт

Допоможи павучку
пройти лабіринт.

Жираф

Следуюча схема, ви можете сложити з паперу оригами жирафа.

Вірний Френк

Мати закусилу губу і нервово смила-ла носову хустинку. Віддалік було чути голоси й видно промені ліхтарів — люди шукали зниклого сина.

Північ вже пройшла, але й досі нічо-го невідомо про Давида, її чотириріч-ного сина. Він зник після вечері. «Якби тільки Френк був тут, — сказала жінка своєму чоловікові, коли він побіг, щоб принести води. — Він би взяв слід і повів рятувальників прямо до нашого маленького хлопчика».

«Френк? — перепитав той із роздрату-ванням. — Цей безтолковий пес не міг би знайти навіть свого хвоста». Він зітхнув: «Запиши це в список наших майбутніх покупок — собака з хорошим родово-дом. Нам потрібна надійна тварина!»

Проходили години. «Дорогий Боже, — молилася мати, — будь ласка, потур-буйся про Давида. Будь ласка!»

О третій годині ночі жінка почула голоси людей. Жваво перемовляю-чись, вони наближалися до будинку. Нашвидку одягнувшись, вона вибігла на вулицю.

Сотні людей поверталися дорогою. Чоловік, котрий ішов попереду, ніс на руках дитину, а поруч біг пес, радісно лаючи.

«Ми обшукували високу траву біля річки, коли почули завивання соба-ки», — сказав рятувальник, передаючи дитину в руки матері.

«Френк зігрівав мене, — додав хлопчик. — Він сидів біля мене всю ніч!»

Місцева радіостанція нагородила Френка медаллю, а батько казав: «Ку-пити іншого собаку? Звичайно ж, ні! Де ми знайдемо більш вірного друга, ніж Френк?»

Бабуся на пляжі

Сім'я із 5 чоловік насолоджувалася відпочинком на березі океану. Діти ку-палися, будували замки з піску. І рап-том на пляжі з'явилася невисока ба-буся. Вітер розвівав її сиве волосся і брудне лахміття. Бормочучи щось собі під ніс, бабуся підбирала з піску якісь предмети і кидала у свою сумку.

Батьки покликали дітей до себе і сказали триматися від бабусі пода-

лі. Проходячи повз сімейство, бабуся ввічливо поздоровалася, продовжую-чи при цьому нагинатися і вишукувати щось у піску. Її вітання залишилося без відповіді.

Пізніше батьки дізналися, що жінка похилого віку щодня виходила на пляж і прибирала осколки скла, щоб діти випадково не порізали собі ноги.

Не слід поспішати з висновками!

Ящерица

Создавать такие аппликации для детей весьма сложно, поэтому начинать работу стоит лишь в том случае, если ваш ребенок хорошо справляется с ножницами. Вместе с ним вы можете создать из бумаги забавную игрушку, которая станет отличным украшением для дома или даже подарком.

Чтобы сделать одну ящерицу, вам понадобятся:

- цветная бумага (нужны разные цвета для небольших деталей);
- ножницы или канцелярский нож;
- клей;
- зубочистки;
- дырокол.

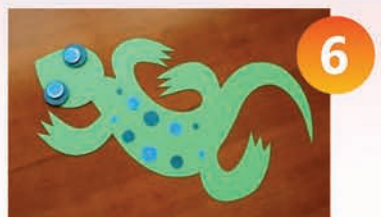
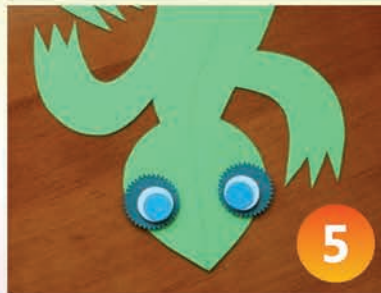
1. Вырежьте шаблон ящерицы ножницами. Проведите канцелярским ножом тонкую линию по центру ящерицы – через все тело. Также продлите линию на ногах ящерицы.

2. Теперь нужно украсить ящерицу. Для этого возьмите кусок бумаги и выдавите на нее каплю клея. Используя зубочистку, сделайте клеем много точек по всей бумаге.

Теперь, начиная с хвоста, начинайте сгибать ящерицу по продольной линии, которую сделали ранее. Сильно сгибать бумагу не нужно, просто должно создаться впечатление приподнятости фигуры.

Используемые материалы: www.rukikryki.ru/podelki/detskie-podelki/1829-detskie-podelki-3d.html

3. Сделайте глаза для ящерицы, используя по два небольших круга – один побольше, второй поменьше. Наложите меньший сверху так, чтобы сверху него было видно «белки» глаз.

4. Потом приклейте к глазам звездообразные круги.

5. Приклейте глаза на ящерицу.

6. Чтобы украсить ящерицу, наклейте много разных кружков по всему туловищу.

7. Вырежьте на белой полоске бумаги зубы и приклейте под голову ящерицы, чтобы выглядели только сами зубы.

8. Затем вырежьте язык из красной бумаги и приклейте его между зубами.

Вы можете использовать готовую бумажную ящерицу в качестве открытки, поэтому попробуйте написать на хвосте соответствующее пожелание или поздравление.

Малюнки читачів

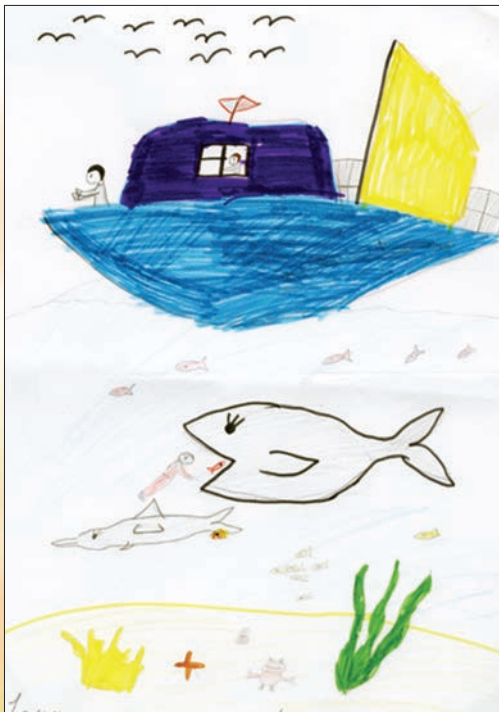
Любі діти! Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

Бейгер Вікторія

Громихін Даниїл

Лепська Аня, 7 років

Програми телеканала «Надія» для наших маленьких телезрителів

Програма	Вторник	Четверг	Суббота
ВА МАЛЮКИ	06:30	06:30	19:30
В РОСТАХ ЯБЛУКА	06:45	06:45	19:45
АНДІЯ	07:30	18:00	08:00

Смотрите программы на канале Hope Channel Europe. А также на сайте www.hopechannel.info

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець — християнське видавництво «Джерело життя»
Адреса: 04107, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10—А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва «Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Художник: Юлія Смаль
Над номером працювали: Марина Становкіна, Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

www.lifesource.com.ua